

всички български книги, молимъ да ни изпратите единъ екземпляръ (отъ Службата) да му изпратимъ. Колкото струва, ще Ви заплатимъ.

Тъй като искаме отъ Васъ да ни изложите успѣхитѣ на образованietо, и ние сме длѣжни да Ви съобщимъ тукашнитѣ успѣхи.

Освенъ горното изложение на нашата преписка съ Венелина, съобщаваме Ви, че нашето училище поддържа тукъ на свои разноски единъ ученикъ, за да се усвѣршенствува за учителъ. Преди нѣколко месеца пристигна и другъ ученолюбивъ казанлъченинъ съ сѫщата цель, както ни пишатъ отъ карантината на Лиова (Ліобва).

Ние винаги имаме намѣрение да изпълнимъ туй, що сме намислили за типографията въ Габрово и действуваме за изпълнението му. То ще бѫде, надяваме се, краежгълниятъ камъкъ на българското образование. Докато се изпълни това, трѣба да се съчини (*съутахътъ*) или да се преведе речникътъ на руската академия въ б тома на български. Тоя речникъ може най-добре да служи за основа на езика и да се напишатъ други речници. Нашата типография ще напечата, така щото ония, които биха се трудили, да се възнаграждаватъ богато. Кажете ни, ако обичате, можете ли да вземете на себе си труда да съчините или преведете единъ или два тома, другитѣ ще взематъ други, и така скоро ще се свърши. Съ това ще се развие и по-голѣма ревност у нашитѣ богаташи.

Стипендантътъ на нашето училище ще свърши, надяваме се, въ растояние на две години и ще замине за учителъ въ Габрово, а на негово място бихме желали да ни изпрати училището едно габровче. Обаче виждаме, че въ това растояние не ще може, та когато се яви нужда за ученикъ, може да бѫде и отъ друго място, стига само да е българче. Имайте прочее предъ видъ да ни посочите такъвъ на време. На тукашния разноскитѣ сѫ скажпи, та да не стои повече отъ 3 години, трѣба да е напредналъ въ гръцки езикъ достатъчно, и така оставяме съ почитание и пр. и пр.